

Колонка редактора

Тема номера

Від сьогодні і надалі – на 12-ти сторінках!

Шановні читачі та передплатники «Голосу народу»!

Днями завершилася передплатна кампанія на друге півріччя ц. р. Дякуємо всім, хто передплатив наше видання на наступну половинну року, особливо тим, хто зробив це вперше чи після великої перерви. А таких – «чистих» передплатників – нам додалося понад дві сотні. Вдячні також усім керівникам районних управлінь, відділів та інших служб, які проводили у своїх колективах широку роз'яснювально-масову роботу. На наше переконання, цей крок не був зайвим, адже інколи досить дивно виглядало, коли чиновник, вчитель чи лікар, нерідко навіть зі сивиною на скронях, приносив у редакцію для опублікування свій допис «по роботі», у той же час перепитуючи, скільки разів на тиждень виходить газета – двічі чи тричі (!), а потім ще й просив залишити йому свіжий номер газети із публікацією, бо він, мовляв, її не передплачує і в кіоску вже немає. Що ж, тепер ця проблема сама по собі відпаде. Ми ж у свою чергу вирішили потішити своїх читачів – як давніх, так і нових, – тим, що з другого півріччя постійно виходитимемо на 12-сторінках (а в перспективі, можливо, навіть і на більше!), а не як досі – на восьми. Цим суттєво «розбавимо» кількість офіціозу, без якого, маючи у співзасновниках органи влади, нікуди не дінемося, у той же час отримаємо ширше поле діяльності для розвитку газети, аби вона стала цікавішою і читабельнішою. Яким чином?

Вже цієї п'ятниці ви тримаєте в руках оновлений випуск «Голосу народу», який відкривається проблематичною публікацією під новою рубрикою «Тема номера», що, сподіваємось, стане постійною, адже проблем у нашому сьогоденні – хоч греблю гати, тільки досі через брак площі на них як правило місця не знаходилося. У рубриці «Є така служба» постійно знайомитимемо вас із роботою як державних чи комунальних структур, що у всіх на слуху (але й про них можна дізнатися багато чого цікавого), так і «маленьких» служб, без яких, проте, нам ніяк не обійтися (пригадуєте, як у С.Маршака: «Все професії важки, все професії нужні...»). Відтепер стануть регулярними наші виїзди в села району, де збиратимемо по крупинці інформацію про життя людей зі сільської глибинки, розповідатимемо про трудівників села, народні звичаї, ремесла, традиції тощо (до вашої уваги – нова рубрика «Сільський час: on-line»). Гадаємо, зацікавлять вас і започатковані рубрики «Людина», «Здоров'я», «Корисні поради», сподобаються й різні фотоконкурси, переможців яких визначатимете ви, шановні наші читачі. Ми повернемо із забуття тематичні сторінки – так би мовити «газету в газеті», кожна з яких матиме своїх шанувальників – «Берегиня», «Посиденьки», «Четвертий кут», «Романтики» (попередня назва «Юніори»), «Голосок», «Світлиця», що користувалися значним успіхом у читачів. Суттєві проблеми порушуватимемо на сторінці «Місто», яка вже пройшла певну позитивну апробацію. А для тих, хто не мислить своє життя без телевізора, приємною несподіванкою буде значно збільшена програма передач найпопулярніших українських телеканалів.

Одним словом, ви нам надали кредит довіря – тепер ми перед вами в боргу і спробуємо зробити все від нас залежне, аби його відпрацювати. Й сподіваємось, до кінця року наших шанувальників додасться ще більше.

А якщо ви не встигли передплатити районку на друге півріччя – невелика біда! Зробивши це у липні, ви матимете можливість отримувати її з серпня місяця і до кінця року щоп'ятниці.

Залишайтеся з нами, і ви не пошкодуєте!

ГОЛОС НАРОДУ МАЄ БУТИ ПОЧУТИЙ!

З глибоким шануванням – редактор газети «Голос народу» Любомир ГАБРУСЬКИЙ

«Іди-іди дощичку», або Чи в усьому винна Природа?

Навряд чи нинішнє покоління породило б народну пісеньку, назву якої винесено у заголовок, чи їй подібну, бо тепер що не опади – справжнє стихійне лихо. Й чи не кожного дня в усі кінці країни летять телефонограми: оголошується штормове попередження!

Чи згадають старожили, аби у перших числах квітня передувало снігом дороги? Або тридцятиградусну спеку наприкінці того ж таки квітня (другий рік поспіль!), на зміну якій, як уже цілком серйозно сьогодні говорять, прийшли мусонні проливні дощі. Так, клімат, твердять метеорологи, внаслідок глобального потепління на планеті децю поміняється. Та чи готові ми до таких змін? З усього видно, що ні...

(Читайте на 3-й стор.)

Шановні члени Чортківського районного споживчого товариства, ветерани споживчої кооперації, працівники системи райСТ!

Правління Чортківського райСТ, президія райпрофорганізації працівників споживчої кооперації, рада ветеранів сердечно вітають вас із Міжнародним днем кооперації.

Бажаємо вам невичерпної енергії, нових звершень у відповідальній та важливій справі, а кооперативний запал і багаторічний досвід надає наснаги на добрі діла у справі збереження та розвитку споживчої кооперації. Нехай ніколи не покидає вас успіх і удача, життява дорога буде довгою та легкою, а доля завжди буде щедрою. Здоров'я, щастя та благополуччя вам і вашим родинам.

Голова правління Чортківського райСТ Іван ЗАБОЛОННИЙ

ПРОДУКТИ №1

Магазин «ПРОДУКТИ №1» пропонує домашню випічку у широкому асортименті:

- торти;
- булочки;
- рогаляки;
- багатого іншого.

Приймаємо індивідуальні замовлення на випічку.

АКЦІЯ «Товар дня» (товар по ціні виробника)

Слідкуйте за оголошеннями на магазині!

м. Чортків
вул. С. Бандери 11
тел. 2-23-78

VOLKSBANK

КРЕДИТ

від **20%** річних у грн

для МАЛОГО БІЗНЕСУ:
готівкові
під заставу товарів, авто, нерухомості
овердрафт

від **12,9%** річних у грн *

для НАСЕЛЕННЯ:
готівкові (під заставу авто, нерухомості)
автокредити
іпотечні кредити

БЕЗКОШТОВНИЙ СЕМІНАР-КОНСУЛЬТАЦІЯ
з питань кредитування малого бізнесу та фізичних осіб.

Консультацію проводять топ-менеджери Банку. Місце проведення: Головний офіс ПАТ «ФОЛЬКСБАНК».

Деталі та попередній запис на www.volksbank.ua або за тел.: (032) 297-69-92

* кредит на авто при внеску від 50% терміном на 1 рік

м. Чортків, вул. Шевченка, 58, тел.: 22-05-52

Ліцензія НБУ №31 від 14.10.2011

ЧИТАЙТЕ У СЬОГОДНІШНЬОМУ НОМЕРІ!

Журналіст районки був присутнім при розтині тіла...

Тема номера

«Іди-іди дощину», або Чи у всьому винна Природа?

(Закінчення. Поч. на 1-й стор.)

Візьмемо, до прикладу, попередній червень місяць. Зі слів начальника відділу житлово-комунального господарства та цивільного захисту населення райдержадміністрації Б.Гусака, на теренах району ми мали три події, які в якійсь мірі можна наблизити до надзвичайних, спричинених сильними тривалими опадами.

Подія перша. Середина червня. Улашківська зона.

Унаслідок інтенсивних проливних дощів в Улашківцях і Заболотівці сталося підтоплення людських городів, криниць, підвалів. Стару глиняну хатину в пер-

водяними потоками зі стрімкого схилу гори твердих порід притоку Серету настільки замулило, що вона змінила своє русло і спрямувала увесь водяний потік на людські городи (на знімку вгорі). Унаслідок десятих сільських угідь опинилися повністю у воді. «Як тільки-но трохи підсохне – сюди буде кинута потужна техніка водно-меліоративного господарства», – сказав нам п. Гусак. Та селянам врожай уже ніхто не поверне. Хіба що компенсують втрати, якщо він був застрахований...

Подія друга. Зелень свята. Коліндзянський куш.

шому з цих сіл настільки підтопило, що одна стіна не витримала – обвалилася. Сильні опади – стихійне лихо? Так, якщо розглядати їх як першопричину. Але тут наклалася й звичайна людська недбалість і безгосподарність. Води природно повинні зійти. Але щоб це сталося, мають бути розчищені природні водовідводи, заїзди до осель, рівчаків і потічки, а не захаращені сміттям й усляким сухим гіллям, як це мало місце у даному випадку. Ті води подекуди стоять і донині. Можливо, аби не допустити до подібного у майбутньому, буде зроблено відповідні висновки на місцях?

Подія друга. Зелень свята. Коліндзянський куш.

Десять на другий день свят зранку лило так, що люди з церковних відправ не могли вийти на вулицю. Безперервний сильний дощ тривав 2,5-3 години. Особливо стихія розгулялася в Коліндзянах, Давидківцях, Тарнаві, Заліссі, Малих Чорнокінцях, Угрині. У перших двох порозмивало сільські дороги. Довелося задіяти навіть важку техніку райавтодору та місцевих агропромислових підприємств. Сильний паводок був у Заліссі: від розливу невеличкої, проте, як виявилось, грізної річечки Млинки замулило городи, криниці, затопило продукцію сільчанам у підвалах. У М.Чорнокінцях розмило і прорвало дамбу ставка (але це не становило загрози для людей, про що піде мова нижче). В Угрині внаслідок змивання

Подія третя. 25-28 червня. Каскад ставків біля Товстенького.

Іх тут нараховується більше п'ятнадцяти: один переходить у другий,

і так далі по течії (деякі, щоправда, числяться тільки на папері). Більшу частину ставків орендує майже 10 років один чортківський підприємець. Ще рік тому робочою групою фахівців із району та області було складено акт обстеження земельних ділянок водного фонду та стану гідротехнічних споруд на території Товстеньківської сільради, згідно з яким зроблено висновок, що дані гідроспоруди знаходяться в незадовільному стані (розмиті греблі, аварійні водовипуски, замулені й зарослі водойми). Практично усі вони потребували поточною або капітального ремонту. Прошлов рік. Ніхто нічого не робив. Аж поки грім не вдарив. 26-го числа минулого місяця в район звернувся Товстеньківський сільський

голова Б.Качмарський, що в одному з верхніх ставків внаслідок зливних дощів розмило греблю і вода прямує через верх у наступну водойму (на знімку на 1-й стор.). Чим це загрожувало? Якщо б її прорвало – а бракувало децици – водяний потік би хлинув у нижні ставки, де греблі менш надійні і вони б, зрозуміло, не встояли перед такою масою води. А далі б змігало усе, що стояло на шляху, аж до Збруча. Якщо більш конкретно – затопило би людські оселі та господарські будівлі, не кажучи вже про городи, вниз по течії у Кривенькому, Василькові і Сокиринцях. Могло це призвести й до людських жертв, тож мешканці сіл були попереджені про можливу евакуацію.

На місце події одразу виїхали голова райради В.Заліщук і перший заступник голови райдержадміністрації Р.Філяк, що нині виконує обов'язки керівника РДА. Було проведено певні роботи з укріплення дамби. Але коли наступної ночі знову повторилася злива – свіжа глина не витримала і вся праця пішла на смарку (на знімку внизу). Тож День Конституції керівники району провели на дамбі. Вирішили задіяти важку техніку агрофірми «Мрія» (воно цього року уклато договір на експлуатацію дамби і використовує її як дорогу для доїзду до своїх полів). Загалом було завезено 17 багатотонних МАНів твердих порід, які тут же утрамбовувалися важким бульдозером. Нині загрози прориву греблі немає. Вода у ставках поволі спадає. Благо, й дощі припинилися. Але чи варто було до такого доводити? Як уже говорилося вище, роки ніхто не займався доглядом за технічним станом гідроспо-

Фото-новини

Молодіжний квест

Нещодавно у нашому місті, біля собору верховних апостолів Петра і Павла, стартував молодіжний квест. Організаторами проекту стали аніматори МГО «Українська молодь – Христові». Всіх учасників квесту поділили на команди і дали завдання на спритність, інтелект і увагу. Переможців нагородили смачним морозивом. (За інф. Анастасії ПРОКОПЕНКО).

Біла в Євросоюзі, а Україна?

У День Конституції біля будинку культури с. Біла разом із державним замайорів прапором ЄС. Чим вмотивований такий вчинок, ми запитали у сільського голови Володимира Шматка: «Рішення про те, щоби повісити такий прапор, було прийняте на сесії сільської ради. Цим вчинком ми хотіли довести наше прагнення ввійти в Євросоюз і стати високорозвинутою країною, показати на всю Україну, що активні дії можна починати з села. Незабаром планується розміщення третього – червоно-чорного революційного прапора ОУН. Таке поєднання стягів буде символічним: прапор ОУН – це те, під чим ми йшли, під чим боролися, державний синьо-жовтий – те, до чого прийшли і темно-синій прапор європейського співтовариства – те, до чого прямуємо».

Чорт «украє» колесо, або Містичне зникнення застарілого атракціону

Мабуть, не один з нас, прогулюючись міським парком у День молоді, помітив на місці колеса огляду (в народі – «чортів колесо») порожнє місце (див. на знімку). Досі воно, назажди завмерле у русі, височіючи над густими кронами дерев і добре проглядаючись з усіх міських пагорбів, ніби слугувало символом розваг, які ще не так давно були улюбленим місцем для малечі. Міські можновладці не один рік заявляли, що на його місці постане новий атракціон. Та чи стануть обіцянки реальністю? Нам залишається лише чекати.

Дві назви однієї вулиці

Уже понад 20 років колишня міська вулиця Гастелло носить назву імені героїчної постаті – керівника ОУН Євгена Коновальця. Проте такою вона є лише на папері. Вивіски на стінах будинків ніби повертають нас у радянське минуле (див. на знімку). Про цей факт нам повідомила мешканка цієї вулиці пані Ольга Яхницька. Жінка, як і решта жителів, обурена, що досі ніхто не подумався просто замінити вивіски, тим самим зробити життя людей комфортнішим, особливо приїжджим.

Підготувала Аліна СОКАЛЬСЬКА,
студентка ТНПУ ім. В.Гнатюка,
спеціальність «Журналістика»

Фото Оresta ЛИЖЕЧКИ, Олексія ГУСКИ й автора

Стривожено

Всяк по-своєму...

28 червня українці відзначали свято Основного Закону країни – День Конституції. А чи є Конституція гарантією прав і свобод наших громадян?

Конституція у нас непогана. Тільки біда в тому, що її зневажають, не придержуються закону і ще взялися її перекраювати на свій лад. У тому є вина ще й попереднього Президента України Віктора Ющенка. Він як гарант Конституції повинен був сказати: або ви придержуєтесь її і говорите державною мовою, або вам тут не місце. Та він цього не сказав, хоча був демократом. А ті, хто прагне перекраювати Конституцію, так і звикли вчиняти: як почали, так і

продовжують. Тепер опозиція вимагає від них говорити державною мовою, та вони не бажать прислухатися і продовжують виступати по-своєму, через що їх важко й зупинити. Звичайно, був би Голова Верховної Ради українцем, то сказав би: виступайте державною мовою, а ні – не давав би слова.

У нас у Чорткові теж відзначали День Конституції. Відбулися урочини в районному будинку культури ім. К.Рубчакової. Та біда в тому, що зійшло-

ся зовсім мало людей. Так і хочеться дізнатися, де були вчителі, священики, чи то до них, мабуть, не відноситься?

Тепер багато писали, по радіо й по телевізору говорили про те, як віроломно 22 червня 1941 року фашисти напали на Радянський Союз. Але напрошується думка, чому тоді війська НКВС не пішли захищати кордони нашої Вітчизни? Тепер вони всі – заслужені ветерани Великої Вітчизняної війни, а тоді пішли воювати по тюрмах із невинними і безборонними людьми...

Євген ФЕДОРЦІВ,
учасник визвольних змагань,
політв'язень

Хліб життя

«Поклонюся храмові святому Твоєму...»

Цьогоріч, 30 червня, неділя Всіх святих стала величним і знаменним днем не тільки для Чортківщини і Тернопільсько-Требовлянської єпархії, а й для православної церкви в цілому. Прекрасного сонячного дня у с. Шульганівка відбулося освячення нового храму, Свято-Воскресенського чоловічого монастиря. Освячення престолу та храму здійснив преосвященніший єпископ Павло.

Храм при монастирі за власні кошти збудував ієромонах Мелетій (Віктор Піць). Митрофорний протоієрей Михаїл Левкович із подячним словом звернувся до священнослужителів та усіх вірних, що приїхали з Чортківського, Бучацького, Борщівського і Заліщицького районів і з Тернополя. Особливу подяку віддав ієромонаху Мелетію, зазначивши, що він іде шляхом древніх монахів, які в скелях видобували для себе келію і будували храм. Ієромонах Мелетій в цьому селі придбав земельну ділянку і збудував храм. Із наміром в майбутньому із Божою допомогою тут постане й монастир, куди зможуть приїжджати люди за духовною підтримкою.

Святокове Богослужіння завершилось водосвятним молебнем, після чого правлячий архієрей благословив усіх присутніх святою водою.

* * *

Ієромонах Мелетій (Віктор Піць) родом із с. Драчинці Кіцманського району Чернівецької області. У дитинстві батько відмовився від Віктора, тож виховання сина впало на руки матері. Як сьогодні зі сльозами на очах згадує ієромонах Мелетій, мати померла у 1995 р. Хоч і недовго прожила, проте змогла дати своїй дитині любов до Господа. Наступного року Віктор розпочинає навчання у Почаївській духовній семінарії, після другого року – вступає до числа братії Свято-Успенського чоловічого монастиря. Саме тут у 1998 р. на свято Входу Господнього до Єрусалима було здійснено його постриг з іменем Мелетій. А в день Св. Апостола Андрія Первозванного він був рукоположений в ієродиякона. З 2000 р. по 2003 р. направлений на служіння до Італії в церкву Св. Амбросія Медіоламського, що в Мілані. У 2003 р. повернувся на рідну землю і продовжував служіння Господу в Чернівецькій єпархії. З 2009 р. по 2011 р. служив в Італії у м. Мілан в церкві Святого Миколая.

Священник Андрій ЛЕВКОВИЧ

День молоді

Коли ти молодий – тобі під силу все!

Ось уже 20 років поспіль українці в останню неділю червня відзначають чудове літнє свято – День молоді. У світі воно було започатковане трохи пізніше, а саме – в 1999 році, та святкується 12 серпня. Особливістю Міжнародного дня молоді є різна тематика кожного з них, наприклад: боротьба з епідемією ВІЛ/СНІДу, дії молоді для стійкого розвитку, зайнятість молоді та інше.

Святкуванню цьогорічного Дня молоді у Чорткові сприяло все, навіть погода – з похмурої перемилилася на сонячну й тишила всіх присутніх у парку відпочинку ім. Івана Франка. Як завжди на території розмістили намети з най-

різноманітнішими товарами народні умільці, торгові точки і заклади району та міста, були споруджені атракціони для дітей. Свої зусилля до того, щоби дійство пройшло на належному рівні, доклали районний центр соціальних

служб для сім'ї, дітей та молоді, відділ культури, туризму, національностей та релігій, управління економічного розвитку та торгівлі райдержадміністрації, міська рада. Акцент свята зосередився на представленні місцевих талантів.

Святокове дійство, присвячене Дню молоді, відбувалося в два етапи. Перший – ігротеки для дітей, конкурс малюнків на асфальті та інформмайданчик районного центру соціальних служб для сім'ї, дітей та молоді під гаслом «Здоровий спосіб життя – це наше майбутнє». Всі учасники ігротек і конкурсів, незалежно від результатів, отримали подарунки. Наступним етапом став святковий концерт, що складався з двох блоків: дитячого і дорослого, у кожному з яких танцюристи і вокалісти, вокальні й танцювальні колективи з усього району вражали глядачів своїми талантами. А на завершення святкування відбулася дискотека для молоді, на якій модними ритмами присутніх заряджав молодий ді-джей із Чорткова WASSABI (Ілля Сєнів).

Атмосфера дійства, яку творили як його учасники, так і глядачі, була життєрадісною і приємною. Навіть сонце яскравіше світило з неба, щоби День молоді – справжнє свято творчості та натхнення – запам'ятався усім надовго.

Аліна СОКАЛЬСЬКА, студентка ТНПУ ім. В.Гнатюка, спеціальність «Журналістика»

Фото Ореста ЛИЖЕЧКИ

Забави

Не зрадьмо чеснот християнських

«Шануй батька свого і матір свою, і добре тобі буде, і довоє будеш жити на землі» – під таким гаслом відбулося християнське зібрання молоді 27 червня у с. Калинівщина.

Свято розпочалося з подячного молебню до Пресвятої Богородиці у церкві св. Архистратига Михаїла під духовним керівництвом головного ідейного натхненника, митр. протоієрея о. Любомира Фінковського, пароха місцевої церкви.

ніком гуртка «Гаївочка» Наталією Колодюк та 30-ма юними парафіянами недільної школи з церкви Святої Покрови м. Чортків; митр. протоієрей о. Мирон Заяць із 20-ма учасниками молодіжного гурту «Благовість» зі с. Скородинці; митр. протоієрей о. Василь Когут і його

учасників.

Святкування продовжилось концертною програмою в місцевому клубі, що спільними зусиллями підготували діти сіл-учасників на тему: «Шануй батька і матір свою...».

Молодь мала змогу поставити запитання духовним наставникам на релігійну тему й одержати цікаві, змістовні відповіді, роз'яснення.

Пізніше розділили радість святкування митр. протоієрей о. Мирослав Ткачук із с. Бичківці, митр. протоієрей о. Антон Яворський із смт Заводське та митр. протоієрей о. Михайло Ткачук зі Звиняча з імістами, які допомагали у проведенні конкурсів та спортивних естафет.

Ситним пловом і поживним салатом почастували гостей сім'я Ігоря та Ірини Бурдяків, а молодий кухар Наталія Теравська – смачною рибною юшкою.

Відбувся конкурс прислів'їв та приказок про батьків, родину, цікавих і дотепних фактів із життя учасників.

І хоча погода – пані примхлива – була не завжди люб'язною, та спортивні змагання з волейболу, міні-футболу, хокею на траві, тенісу та бадмінтону під орудою вчителя фізкультури Анатолія Копеля зі с. Ридодуби проходили з особливим запалом.

А загалом чого тільки не було на святі: армреслінг і «доїння корів», змагання за кращий макіяж для хлопців і «сімейний» конкурс, де зав'язували краватки й робили зачіски своїм половинкам...

Запам'яталися гостям і пісні під гітару з

дяком-регентом Ігорем Бурдяком і Наталією Колодюк, стрибки через вогнище, випікання картоплі «в мундирах» і ще багато запропонованого організаторами свята – вчителем музики Наталією Логуш зі с. Ридодуби та авторка цих рядків.

Молодіжна дискотека розпочалась танцями в стилі хіп-хоп, які із задоволенням продемонстрували юні калинівчанки, а супроводжувалась танцювальними конкурсами та призами. Завершилося дійство визначенням переможців і нагородженням їх солодкими подарунками та збірками молоді поетеси Юлії Фінковської.

Згодом враженнями від свята учасники щедро ділились у соціальних мережах Інтернету.

Особливу подяку за надання матеріальної допомоги хочеться скласти Білобожницькому сільському голові Ярославу Греськіву, громадам сіл Калинівщина та Семаківці, митр. протоієрею о. Любомиру Фінковському, а також людям доброї волі, котрі допомагали в організації свята: сім'ям Бурдяків, Лазарів, Теравських, Ставничих, Кульгавців, Стариків, Боднарів, Дубчаків, Сміхунів, Безпальків, медпрацівнику Олександрі Дзіс та Андрію Кульгавцю за надання музичної апаратури.

Оцінюючи підсумки свята, відзначу, наша молодь довела: вона не лише вихована в дусі християнської істини, а ще й є оригінальною, неповторною і сповненою моральних та етичних цінностей.

Зоряна БАЙТАЛО, завклубом с. Калинівщина

Також на молебні були присутні гості: митр. протоієрей о. Михайло Кравчук із сусідньої Білобожницької, ієрей о. Андрій Левкович із керів-

30 малих прихожан із сіл Пишківці, Медведівці Бучацького району. А приймали гостей 22 юних калинівчан. Загалом – більше ста юних

ПОСИДЕНЬКИ

На призьбі

Там маки купаються в травах...

...там запах медів, що липовий цвіт рошчить. А далі йдуть слова-одкровення, слова освідчення героїні нашої сторінки місцині, у котрій щоднини купається її спрагла творчого слова й мелодики душа: Мос Заводське, окутане зелен лісами, Тут моя любов, і пісня, і муза дзвенить.

У нас на призьбі до розмови – директор Заводського будинку культури Галина Баньківська, людина, з котрою саме поняття «галузь культури» отожднюється мірадами галузочок. Бо вона – й клубний працівник (таку спеціальність свого часу здобуто у Теробовлянському ВУК), і поетка, й композитор, і виконавиця власних пісень. А ще – вмілий керівник і організатор дозвілля, добра господиня та просто чарівна жінка.

Зростала п. Галина у с. Осівці на сусідній Бучаччині й жодне свято в селі, ще коли була маленькою дівчинкою, не обходилося без її голосу та її участі. А від 1985 року рідною домівкою й на правду другою вітцівщиною стали Липники – як і багато заводчан, наша гостя

не надто сприймає новітнє (вже упродовж 32-літ) означення смт Заводське. Чарується красом, котрий так нарекли наші пращури, де солодко й щемно пахнуть липи. Й цього річ незабаром, 14 липня, влаштовуватиме День селища у Липниках.

Оця поетична строфа, котра й започаткувала публікацію, – то фрагмент «Пісні про Заводське» Галини Баньківської, створеної позаторік на честь 30-ліття селища (в оранжуванні Юрія Майданика вона вже сприймається як гімн Заводського). До слова, створена на одному диханні, як й усі інші. Так, стверджує авторка, їй пишеться завсякчас (а має в своєму доробку 9 пісень – про Україну і про маму, ліричні, про кохання). «Увечері, – каже, – коли

денні клопоти хиляться за обрій, сідаю за фортепіано. Надходить-спливає мелодія – і під неї шукаю слова, що струменять з душі...».

У своїй культуральній професії п. Галина виокремлює за стержень навіть не талант, не обдарованість, а насамперед гнучкість. Бо творчі люди – неординарні, і керівникові потрібно знайти до них підхід, аби розкрилися, зазвучали і заяскрили. Тому-то й не втомлюється перелічувати імена аматорів сцени Заводського, котрі уособлюють його обличчя й водночас є його візитівкою. Це солісти Людмила Коробка, Зіновій Мельник, Оксана Соловей, Іван Духницький (свого часу керівник знаного в краї ВІА «Золоте руно»), художній керівник БК Сергій Хорошак, постійна ведуча концертів Оксана Савіцька. А ще – ціле сузір'я талантів: Оксана Гупайло, Марія Вудка, Галина Предик, молоді співачки Іринка Гепке, Юля Гуменюк.

Є у Липниках і жіночий вокальний ансамбль «Вишиванка». Сама його назва – то мов генокод українства. І – код до розкрилля власне Галининої душі. Бо у вишиванці вона кохається над усе. Їй, привітній білявці, личить вишиванка і в голубому, і в червоно-чорному варіантах, а ще – у стилі чорнобривців, волинської вишивки. Хизується найновішою – класичною, з трояндами, котрі наче аж розсівають навсебіч пахощі.

Попри всі зачудовані означення наша гостя – не просто така собі квітка, вона ще й людина державна, депутат районної ради. До слова, обрана за мажоритаркою, тобто це їй особисто віддали перевагу виборці, довіривши свої болі й проблеми. Мабуть, відчувши тонке розуміння найнагальніших потреб, у вирішенні депутатських справ допомагає п. Галині чоловік – теж депутат районної ради Зіновій Баньківський. Він за спеціальністю будівельник, тож сприяє і в ремонтних роботах її «дитяти», Заводського БК, котрі якраз тепер тривають.

Пісню «Кохана моя Україно» вона написала давненько. Та словам, котрі звучать там рефреном – «Серцем тебе я кохаю, рідна моя сторона», зостається вірною завсякчас. По-іншому себе й не мислить.

Анна БЛАЖЕНКО

Реквієм-бувальщина

Шекспірівський сюжет

Білобожниця, 1937 рік, серпень.
«Серпень, серпень,
серце завмирає,
пам'ятаю вечір після зливи,
пальці у нестримному порві
обіймали непокірні плечі...».

Так могла писати зовсім юна Мательда Кобилянська, бо писала вірші, малювала і любила... Та так палко любила, що не дай, Боже, іще комусь такої любові. Заправду: «Хто в любові не знається, той горя не знає».

Вона, вродлива донька заможного поляка, колійовця Івана, а він, Казик, – із бідної української сім'ї, зійшлися і покохалися. Зійшлися у якомусь несамовитому прагненні бути разом. Бути заради всього святого і заради нового життя, що вже визрівало під серцем Мательди.

Просто жити в гармонії з білим світом, у білій сутності явного Бога, бо чим їхня Біла Божниця гірша від оспіваної Шекспіром Верони? Авжеж, нічим не гірша, нічим не ліпша – така сама.

...Лише батько був проти – і край!

Смеркалося. Анеля Кобилянська (братова Мательди) в'язала збіжжя. Нараз звівся вітер і забрав сніп. Анеля зойкнула і мовила кам'яним голосом: «Всьо, Влодку, нема Мательди! Хоть би вона собі щось не зробила...». Поспіхом вхопила серп і полетіла до дому Кобилянських. Майже в порозі стрілася з Іваном. «Де Мательда? Де?..». «Там, там...» – показав Іван в сторону стації і блідий, як полотно, сперся на одвірок. «Я щойно привів потяг зі Станіславава, там на колесах чийсь пальці і перстень, такий, як у неї...».

Десь за кілометр від стації, на колії, якраз навпроти Дзісів, неземна любов склала офіру волі, розірвавши пута тупої зятості й утвердивши тим самим нескореність людського духу!

Далі, згадає Марія Штепа, «після трагічної кончини коханої Казимир «сам не свій» ходив у фінагентах. За перших більшовиків завербувався і виїхав до Німеччини, за ним виїхав брат Мательди Богдан. Другий брат Володимир служив у СС. Сестра Ольга виїхала за Попіля. Стефанія пішла в прийми до Косова, а Б'янка віддалася за вдовця з Білої».

Ходять чутки, що десь у родині збереглися малюнки Мательди і срібний годинник, дарований Мательді татом.

Ярослав СВИСТУН

Що б це значило?

Дует вірності

Ось так полюбовно живуть-проживають в оселі талановитого подружжя Зайлів – мисткині Любові та педагога Андрія – кіт і хом'ячок. Сценки тієї захоплюючої вірності навіть вражають. А які текстові підписи бачаться вам, шановні читачі, до її означення? Пропонуйте – пишть, телефонуйте. Неодмінно опублікуємо!

Суто національні анекдоти

На кінець – приповідок горнець

У старого бандерівця питають:
– Діду, в тебе патрони є?
– Нема, хлопці.
– Діду, а пістолет є?
– Нема, хлопці.
– А кулемет є?
– А ось чого нема, того нема!

– Вуйку, то ви танк підбили?
– Я.
– Так то ж советський танк.
– Я, я.

Львів. До салону автобуса заходить вуйко з кулеметом:
– Добродію, а чи не підкажете мені, котра година?
Усі сидять, мовчать. Тут неар схоплюється з місяця:
– Сімнадцять годин, п'ятнадцять хвилин, дядьку!
– Та сиди, синку, сам бачу, що не москаль!

Ведуча сторінки Анна БЛАЖЕНКО,
фото Ореста ЛИЖЕЧКИ

Традиції

А на Івана, на Йванонька Купалася ластівонька...

У Купальську ніч польові та лісові трави набирають виняткових чарівних властивостей, великої лікувальної сили.

Ще не скоро сонце покажеться на небі, ще триває Купальська ніч, а бабусі й відьми вже крадькома, щоб їх не побачили, йдуть до лісу збирати зілля, яке в цю ніч набуло виняткових чарівних і цілющих властивостей. Молоді дівчата збирали зілля для кохання – тирлич-зілля, сон-траву, ромен-зілля, буркун-зілля, материнку, чебрець, нечуй-вітер, братки, з польових – волошки, мак, сокирки, колоски хлібних зел, із гордоніх – любисток, м'яту, чорнобривці, ласкавці та кудрявці.

Зібравши досить різних квітів, вони йшли до річки або прямо в лісі сідали колом і плели вінки. У деяких місцевостях дівчата плели вінки напередодні Купайла. Кожна дівчина мала сплести два вінки. Далі водили своєрідний хоровод із вінками – дівчата повільно йшли одна за одною, піднімаючи до сонця вінки, які тримали в обох руках. При цьому вони підтанцювали і співали купальських пісень.

Гей, на Івана, гей, на Купала,
Красна дівчина долі шукала.
Квітки збирала, віночок вила,
Долі водою його пустила:
«Хто вінка пійме, той мене візьме»...

3 липня відсвяткував своє 70-річчя **Іван Теодорович МУДРИЙ** зі с. Швайківці.

Із Днем народження вітаєм,

Щастя й долі Вам бажаєм,
Здоров'я, небесної благодаті,
Миру й злагоди в хаті,
Осипаються дні пелюстками,

Непомітно спливають роки...
Не сумуйте, гордіться літами,
Бо немарно прожиті вони.
Як для Вас – то прожито ще мало,
Доживіть хоч принаймні до ста,
Щоб усюди Вас щастя стрічало,
А для горя щоб час не настав.
Нехай любов незгасно світить,
Хай доля радісно співає,
Для Вас усі найкращі квіти
І найласкавіші слова.

Бажаєм Вам життя прожити
Без сліз, без горя, без біди,
Нехай воно щасливим буде
Сьогодні, завтра і завжди.

Дружина Уляна, сини Олег, Євген, Андрій, невістки Ольга, Люба, Оксана, внуки Ліля, Дмитро, Назар, Дмитро, Кароліна, Антоніна, свати і всі рідні.

У святковий день Івана Купайла свій щедрий ювілей та День Ангела відзначає **Іван Теодорович МУДРИЙ** зі с. Швайківці.

Сьогодні рівно сімдесят
У Вашому житті минає.
А скільки їх ще на шляху,
Про це ніхто не знає.
Тож зичимо в здоров'ї вік
Вам довгий прожити,
Щоб усіх нас на сторіччя
Могли запросити.

Нехай Вам довіку щасливо живеться,
Хай завжди достаток у домі ведеться.
Ми дякуєм Богу, що Ви у нас є,
Хай сили й здоров'я Господь Вам дає.
А Матінка Божа – Цариця Свята –
Дарує щасливі та многі літа.

З повагою і любов'ю – похресник Віталій та вся його родина.

Вітаємо із 17-річчям і з Днем Ангела дорогу донечку, улюблену внучку **Іванну Володимирівну ПРИСЯЖНУ** зі с. Горішня Вигнанка.

З Днем народження вітаєм

І бажаємо Тобі:
Будь щаслива
Ти безкрайньо,
Ти – найкраща на землі!
Ще ми хочем побажати,
Щоб в нелегкому житті
Всі ті труднощі долати,
що у Тебе на путі.

Молодість Твоя хай не проходить,
А разом з нею – радість, доброта,
Хай вічним гостем в Твоєму домі будуть
І затишок, і мир, і теплота.
Також бажаєм щастя і здоров'я,
І усмішок, бадьорості та сил,
Щоб Ти завжди була найкраща в світі,
Щоб Ти була щасливою завжди.

З любов'ю – мама Надія, батько Володимир, бабуся Марта, дідусь Тарас.

8 липня святкуватиме своє 16-річчя **Вадим ДЖАГА** зі с. Білобожниця.

Ще днів Твоїх минуло небагато,
І часу є мужноті і росту.
В це свято ми Тобі бажаєм
Усього, що хотів би Ти!
Роби добро, а зла – ніде й нікому.
Й куди б не пролягала довга путь,
Не забувай, синочку, свого дому,
Ти добре знаєш – тут на Тебе ждуть.

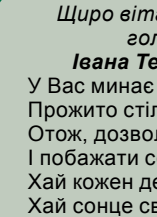

З любов'ю – тато, мама, сестра Вікторія, дідусь.

Щиро вітаємо з Днем народження голову ФГ "Андрій" **Івана Теодоровича МУДРОГО.**

У Вас минає славна дата,
Прожито стільки щедрих днів.
Отож, дозвольте привітати
І побажати сотню літ.
Хай кожен день дарує радість,
Хай сонце світить Вам завжди,
Роки ніколи хай не старять
І не приносять в дім біди.
Хай світить Вам щаслива доля,
Хай обминає Вас журба.
Бажаємо Вам на видноколі
Блаженства, миру і добра.

Пайовики ФГ "Андрій" с. Швайківці.

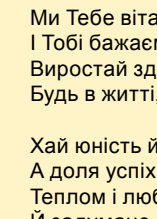

Вітаємо із 15-річчям дорогу донечку, сестричку, внучку та похресницю **Христинку СКРИНИК** із м. Чортків.

Ми Тебе вітаєм із чудовим святом
І Тобі бажаєм радості багато.
Виростає здорова, добра і красива,
Будь в житті, Христинко,
Ти завжди щаслива.

Хай юність й краса Твої процвітають,
А доля успіх безцінний несе,
Теплом і любов'ю завжди очі сяють,
Й задумане здійсниться все.

З любов'ю – батьки, брат Коля з дружиною Оксанкою, дідусь Йосип з бабусяю Іванкою, бабуся Оля, хресні батьки Богдан і Оксана з родинами.

Щиро вітаємо з Днем Ангела **Івана Йосиповича КРИЖАНІВСЬКОГО** із м. Чортків.

Знову вкрилась липа буйним пишним цвітом,
І літо нам несе своє тепло.
Сьогодні Тебе вітають
дружина, мама, діти,
внучечка Ілоночка
Й дарують Тобі свою любов й добро.

Щоб гріло сонечко якскраве
І Бог Тебе в опіці мав,
І Твій Ангел-Хоронитель
Завжди Тебе оберігав.

З любов'ю – дружина, мама, син Сергій, донька Галя, зять Олег, внучечка Ілоночка.

Родовід

З народженням Тебе, малятко!

У Чортківському пологовому будинку за період з 24 по 29 червня ц. р. народилося 5 дівчаток і 6 хлопчиків:

24 червня о 19 год. 50 хв. – **хлопчик** (4 кг 600 г, 58 см) у **Ганни ЯБЛОНСЬКОЇ** зі с. Базар;
26 червня об 00 год. 35 хв. – **хлопчик** (3 кг, 52 см) у **Лесі ПІДСАДНОЇ** зі с. Угринь,
о 1 год. 20 хв. – **хлопчик** (3 кг 320 г, 52 см) в **Ольги ТЕСЛЮК** зі с. Нагірянк,
о 17 год. 05 хв. – **хлопчик** (3 кг 700 г, 54 см) у **Мар'яни ХУДОБ'ЯК** із м. Чортків,
о 18 год. 55 хв. – **хлопчик** (3 кг 525 г, 54 см) у **Наталії РОМАНІВ** зі с. Підзамочок Бучацького району,
о 19 год. 15 хв. – **дівчинка** (4 кг 255 г, 53 см) у **Наталії ПАТАЛИ** з м. Чортків,
о 22 год. 15 хв. – **дівчинка** (2 кг 945 г, 49 см) у **Галини МИКИТЮК** зі с. Палашівка;
27 червня об 00 год. 55 хв. – **дівчинка** (2 кг 615 г, 51 см) у **Наталії ДЕРКАЧ** із м. Чортків,
о 9 год. 40 хв. – **хлопчик** (3 кг, 49 см) у **Галини КРЕСІНСЬКОЇ** зі с. Угринь,
о 20 год. – **дівчинка** (3 кг 660 г, 52 см) у **Сніжани СЕНДЗЮК** із м. Чортків;
29 червня о 2 год. – **дівчинка** (3 кг 80 г, 53 см) у **Тетяни ТИПИ** зі с. Переходи.

МАМИНІ СОНЕЧКА

Роксоланка СТЕЛЬМАХ, 5 років

Від сьогодні ми започатковуємо у «Голосі народу» конкурс для найменшеньких наших читачів, діточок від 0 до 6-ти років, – «Мамині сонечка». Пропонуємо батькам надсилати чи приносити до нас у редакцію найкращі фотографії донечок і синочків. Ми публікуватимемо знімки дітей у рамках конкурсу. Щономера друкуватиметься купон, у який потрібно буде вписати прізвище та ім'я дитини, за яку ви хочете проголосувати. Триватиме конкурс із 5 липня по 30 серпня ц. р., після завершення якого буде підведено підсумки і оголошено тих, котрі набрали найбільше балів. Переможців очікують цікаві призи. До уваги братимуться лише оригінали газетних купонів, в яких вписано прізвище тільки одного учасника.

За детальнішою інформацією звертайтеся за тел. 2-36-85.

Віталік та Володя ВАСИЛИКИ, 6 та 3 роки

Роксоланка ЛЕВИЦЬКА, 2,5 року

Вікторія ЛАПЧУК, 5 років

КУПОН

Я голосую за

ПРОГНОЗ ПОГОДИ НА ТИЖДЕНЬ	СУБОТА 6 липня	НЕДІЛЯ 7 липня	ПОНЕДІЛОК 8 липня	ВІВТОРОК 9 липня	СЕРЕДА 10 липня	ЧЕТВЕР 11 липня	П'ЯТНИЦЯ 12 липня
	+12 ... +30	+14 ... +28	+12 ... +27	+12 ... +27	+17 ... +24	+17 ... +22	+14 ... +21